

ZARZĄDZENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sędzia Sądu Najwyższego Eugeniusz Wildowicz zarządził pozostawić pismo Pani E. J. z dnia 26 lutego 2021 r. p.t. „Zażalenie na postanowienie z dnia 1 lutego 2021 r. Sądu Apelacyjnego w [...]” w aktach sprawy bez nadawania mu dalszego biegu, o czym powiadomić Autorkę pisma.

UZASADNIENIE

Przekazane do Izby Karnej Sądu Najwyższego w dniu 8 czerwca 2022 r. przez Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego pismo Pani E. J. z dnia 26 lutego 2021 r., w którym skarży ona postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 lutego 2021 r. o uznaniu się, na podstawie art. 35 § 1 k.p.k., niewłaściwym i przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W., nie może otrzymać dalszego biegu, gdyż od tego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy. Jak bowiem trafnie wskazuje się w piśmiennictwie „Przewidziana w art. 35 § 3 zaskarżalność postanowienia w przedmiocie właściwości wiąże się z dewolutywnością środka odwoławczego, gdyż nie przewidziano tu wyjątku w postaci zaskarżalności poziomej. Zatem sądem właściwym do rozpoznania zażalenia może być tylko sąd wyższego rzędu. W strukturze sądownictwa powszechnego w rozważanym tu układzie procesowym nie ma takiego sądu. Nie jest nim Sąd Najwyższy w stosunku do sądu apelacyjnego. Trzeba zatem przyjąć, że w analizowanym przypadku postanowienie sądu apelacyjnego jest niezaskarżalne” (tak D. Świecki (red.) Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, teza 11 LEX/el. 2022).

Podzielając to stanowisko uznać należało, że zażalenie złożone przez Panią E. J. nie może otrzymać dalszego biegu, dlatego poprzestano na załączeniu go do akt sprawy.

SSN Eugeniusz Wildowicz

[as]